

RED GRANITE, WIS.

Siitä on kulunut pitkä aika, kun täältä on ollut kirjoitus Toverittares- sa. Kyllä täällä Toveritarta luetaan, se tulee melkein jokaiselle suomalaiselle perheelle, paria kolmea lukuun- ottamatta. Mutta ei tule silti kirjoit- tetuksi lehteen, vaikka toivottaisi, et- tä siinä olisi täältäkin jotakin. Vii- me vuosineljännes kokouksessa lu- pauduin kirjoittamaan, mutta ei ole enemminkin tullut lupaustani täytettyä.

Täällä on olleet kauniit ilmat täh- hän asti, ei vielä ole ollut luntakaan, paitsi vähän satoloppu kuussa. Jos- kus pienet vesisateet ovat vieneet muassaan kauniit ilmat. Tätä kirjoit- taessa on päivä lämmin ja maa vielä sula. Lämmin olisi edelleenkin suo- tavaa, sillä täälläkin ovat lämmitys- aineet kovin kalliita, niinkuin yleensä muukin tavara.

Ei nämä lämpimät ilmat ole saa- neet pidettyä täällä olevia suomalai- sia paikkakunnalla. Paljon heitä on lähtenyt mainipaikeille ja töitä katse- lemaan. Osaston jäseniäkin on men- nyt useita, jopa osasta koko perhe- tä. Näitä kivitöitä ei paljon tehdä talvella, ainakaan täällä. Ja työlai- sen kun on melkein pakko tehdä aina töitä, jos mieli talvellakin syödä ja vähänkin pysyä lämpimänä.

Osastomme toiminta on nyt hiljai- sempaa. Vain silloin tällöin pidämme iltamia. Viimeksi oli iltamat v. k. 6 p., joista tulot luovutettiin Kar- jalan kommuunin hyväksi. Seuraav- vat iltamat ehkä pidetään vasta jou- luuattuna.

Kokoukset pidetään säännöllisesti. V. k. 14 p:n kokouksessa keskustel- tiin, jos ketään saadaan alueen neu- vottelukokoukseen Chicagoon. Tove- ri Viktor Viitola lupautui sinne lähte- mään.

Toiste lisää: — Saida Harju.

LASTEN JOULU ON VALMIS!

Löytäköön Lasten Joulu tiensä tu- hansin koteihin! Kirjuttakaa tilauk- sia!

Naisille Joululahjaksi

sopivimmat esineet ovat meidän kuuluisat CALIFORNIAN RUUSUHELMEMME. Ne ovat valmistettu ruusumassasta ja kemiallisesti kivetetty kestäviksi. Ne ovat uusinta, aistikasta muotia, juuri sopivan pituiset ja on niissä viisi riippuvitjaa, kuten kuvasta näette; 28 isoa, astikkaasti kaiverrettua helmeä ja 160 pientä helmeä, erittäin sopiva ja kaunis sovitelmä. Aistikkaan muotinsa, kauniin vä- rinsä ja suloisen tuoksunsa vuoksi ovat nämä helmet kuuluisat yli Amerikan ja ovat ne tunnustettu kauneimmiksi kaulakoristeiksi, mitä helmialalla löytyy ja samalla käyvät ne hajuvedestä, sillä niiden tuoksu on äärettömän viehättävä. Kaikki naiset pitävät näistä helmistä äärettömästi ja ovat ne joululahjaksi sopi- vimmat esineet kuin mikään muu. Sopivan värisiä helluille, vaimoille, tyttäriille, siskoille, miniöille, äideille, siis kaikille naisille.

EI SENTTIÄKÄÄN ETUKÄTEEN. Me emme pue teitä pakkopaitaan, vaan lähetämme tarjoamamme helmet vapaasti tarkastettavaksenne. (Huom! Ei jälki- vaatimuksella). Jos ne mielestänne eivät ole vähintään \$5.00 arvoiset, palautta- kaa ne heti takaisin ja te ette ole meille senttiäkään velkaa, mutta jos olette niihin tyytyväinen (siitä olemme varmat, muuten emme tekisi tällaista tarjousta) lähetätte niistä meille vain \$2.00.

ILMAISEKSI! Jos maksu, \$2.00 helpiparilta, seuraa tilausta, annamme ilmaiseksi KASVOJEN KAUNISTUS SALAISUUTEMME, jota olemme myyneet \$2.00. Sen avulla voitte parantaa ärtyneet näppyvät, suoristaa rypyt ja poistaa kaiken muun rumentavan karkeuden kasvoistanne. Hieno hipiä on naisen kun- nia ja elämän onnen tuoja. Tämä salaisuus on arvaamattoman kallisarvoinen jokaiselle naiselle.

Täyttäkää mukana oleva tilauskaavake jo tänään, huomenna sen jo unohdatte. Uskottehan nimenne ja osoitteenne meille, kuin me uskomme helmet teille?

TILAUSKAAVAKE

RELIABLE SALES C., Box 2143, TAMPA, FLA.

Arvoisat Herrat:—

Tehkää hyvin ja lähettäkää heti ..... Toverittaressa ilmoittamanne kauniit, sulotuokuiset ruusuhelmenne tarkastettavaksenne. Väri:..... Jos helmet eivät tyydyttäisi minua, sitoudun palauttamaan ne heti takaisin, mutta jos olen niihin tyytyväinen, lähetän niistä teille \$2.00 parilta.

NIMI .....

OSOITE .....

KAUPUNKI ..... VALTIO .....

PÄÄLLIKKÖ: (Tulevat ul- ko-ovesta, jonka Löllerö ja Töl- lerö heille aukaisevat. Philip on kalpea ja kuuhtuneen näköi- nen, vaatteet hyvin repalaiset, hiukset sukimattomat. Katselee kummastellen ympärilleen).

OLANTHA: (Lempeästi) E- lä pelkää poikasen!

PHILIP: (Reippaasti) Minä en ole peloissani.

OLANTHA: Mikä on nime- si?

PHILIP: Philip.

OLANTHA: Kerroppa nyt meille mitä tiedät. Ensinnäkin: sinä asut kaupungissa?

PHILIP: Kyllä, siellä on kotini. "Puhtaanilmien ihmiset" toivat minut ja joukon toisia lapsia kaupungista tänne hengittämään maaseutuilmia. Lei- kityämme minä nukahdin ja toiset jättivät minut. Olin jo jonkun verran peloissani, kun samalla kuulin hennon, suloi- sen äänen puhuttelevan minua. Katsahtaessani ympärilläni, näin tämän pienen suloisen nei- din. Hän ojenteli käsiään mi- nua kohden kukan terällä, jolla istui, ja yhtäkkiä tuli hänestä yhtäsuuri kuin minä itsekin. Sitten huomasiinkin, että minä olin muuttanut yhtä pieneksi kuin hänkin.

OLANTHA: Eikö se peloi- tanut sinua?

PHILIP: Kyllä ensin, mutta hänen selittäessään olevansa keijukainen, katosi pelkoni. Mi- nä en ole ennen uskonut kei- jukaisia löytyväksi, mutta nyt kaiketi se ihme täytyy uskoa.

OLANTHA: Kerroppa meille, Philip, miksiä sinä olet noin kalpea ja laiha. Me emme ole koskaan ennen nähneet si- nunlaistasi kuolevaista lasta.

(Itku alkaa kuulua taasenkin) Ooh — nyt se kuuluu taasen... (Peittää käsillään kasvonsa).

PHILIP: (Toisille) Mikä häntä vaivaa?

PÄÄLLIKKÖ: Se on tuon itkun johdosta joka juuri kuu- luu. Tiedätkö sinä mistä se johtuu?

PHILIP: Josko tiedän? — Minähän olen yksi heistä.

KAIKKI: Yksi heistä?

PHILIP: Niin. Minä en ole eläissani nähnyt mitään niin kaunista kuin tänään. Kumpa Bettykin — hän on minun si- sareni — olisi saanut tämän nähdä, mutta hän raukka on aina niin sairas. Lääkäri sanoi sen johtuvan siitä, kun hän ei ole milloinkaan saanut kunnol- lista ruokaa, eikä milloinkaan päivänpaistetta. Minä, isä, äiti ja Betty, teemme kukkia.

OLANTHA: Kukkia? — En ymmärrä sinua — Oletteko te siis jonkinlaisia kukkakeijuja?

PHILIP: Kukkakeijuja? — Sepä hullunkurista.

OLANTHA: Mutta emmehän me keijukaisetkaan tee kukkia, me vaan autamme ja hoitamme niitä.

PHILIP: Emmehän me oi- keita kukkia valmistakaan, vaan tekokukkia. Teemme niitä pa- perista, kankaasta ja milloin mistäkin. Meidän on pakko aa- musta iltaan istua vanhassa li- kasessa huoneessa, tehden niitä.

Äiti ja isä laittavat ensin ku- kat, minä kokoan ne yhteen ja Betty käärii vihreitä oksia ni- den ympärille. Betty on vasta nelivuotias.

OLANTHA: Mutta miksi teette kukkia, onhan niitä —

PHILIP: Miksikö? — Saa- daksemme syödä ja sitäpaitsi,

vuokrakin on maksettava. Mi- näkin olen ollut sairaana ja sil- loin lääkäri toimitti minulle va- paalipun "puhtaanilmänihmisil- tä" ja minä pääsin maalle. Tääl- lä on niin ihmeen kaunista, ei- kö olekin? — Täällä olen en- sikerran saanut syödä kyllikse- ni.

OLANTHA: Minä en vielä- kään ymmärrä mitä sinä tarkoi- tat ystäväiseni. Miksi teidän sitten niin kurjasti on eletävä kuin sanoit?

NARSISSI: Ei Philip van- hempineen ja siskoineen ole ai- noa. Heitä on siellä niin paljon — niin paljon.

OLANTHA: Mutta sehän ei voi olla mahdollista. Mehän työskentelemme yksinomaan kaunistaksemme maailmaa ja sen luontoa, ja sinä sanoit et koskaan ennen sitä nähneesi.

PHILIP: En ole koskaan en- nen nähnyt oikeita kukkia, vih- reätä metsää, en kuullut lintu- ja. Voi kumpa äiti ja Bettykin saisivat tämän kaiken nähdä.

VARTIOPÄÄLLIKKÖ: He saavat nähdä kaiken. Me haem- me heidätkin tänne.

PHILIP: Tahdotteko tehdä sen? — Ei, te ette voi. Ja vaika te heidät voisittekin saada osalliseksi kaikesta tästä, ette kumminkaan voi saada niitä tu- hansia toisia. — Minä kuulin kerran erää miehen puhuvan, että meidänlaisiamme on mil- joonia.

OLANTHA: Elä jatka, en tahdo kuulla enempää. Mail- massa on elintarpeita, iloa, kauneutta, valoa ja lämpöä riit- täniin kaikille.

PHILIP: Tuollaista elköä minulle uskoteko.

OLANTHA: Kuinka sinä us-

kallat. — Minä näytän sanani toteen. Lempeys ja Hempeys, viekää hän varastohuoneeseen, antakaa hänelle loihnutakö, että hän voi nähdä kaiken. (Lem- peys ja Hempeys menevät Phi- lipin kanssa vasemmalle). Nar- sissi — sinähän sanoit käynesi kaupungissa. — Onko totta mi- tä tuo lapsi puhui?

NARSISSI: Se on enemmän kuin totta. Olen kulkenut kau- pungista toiseen — nähnyt suu- ret varastohuoneet täyteen ah- datua kaikkea mitä ihmiset tarvitsevat elääkseen. Olen näh- nyt loistavia palatseja — ja sil- ti suurin osa ihmisiä siellä elää mitä kurjimmassa oloissa.

OLANTHA: Poika sanoi hei- tä olevan miljoonia?

NARSISSI: Luulen hänen olevan oikeassa.

VARTIOSTON PÄÄLLIK- KÖ: Mitä hyötyä on siis mei- dän työstämme, jos miljoonat kerran siitä jäävät osattomiksi?

OLANTHA: Mutta mitä muuta voisimme tehdä?

NARSISSI: Valtiatar, minä olen vain pieni keijukainen, vaan pyydän silti lausua aja- tukseni. Kaupungissa kuulin monen ihmisen puhuvan ukko Talvesta, he pelkäävät häntä kovin. Minun mielipiteeni olisi: ettemme ensinkään menisi nuk- kumaan, vaan ryhtyisimme ot- tamaan selvää, miksi olot ovat mailmassa näin nurinkuriset.

Tapasin ukko Talven itsensä ja hän sanoi meidän voivan ru- veta hänen palvelukseensa, jos tahdomme, lumikeijuiksi.

PÄÄLLIKKÖ: Mahdotonta.

OLANTHA: Miksi niin?

päinvastoin, mahdolltomalta nyt tuntuu nukkumaan meno. (Phi-